BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL 125 Sibiu, 15 decembrie 1977 Nr. 47—48

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A SIBIULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an: 25 lei
Cont nr. 45.10.4.09.2

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român,
Sibiu, str. 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază.

Cititorii din străinătate se pot abona, adresîndu-se la ILEXIM Departamentul Export — Import Presă, P. O. Box 136 - 137 — telex: 11226, București, str. 13 Decembrie nr. 3.

Republica, la a XXX-a aniversare

Împliniri

Pentru români republica este o formă de guvernămînt la care au visat mulți înaintași. „În republică — spunea încă în 1800 Ioan Budai-Deleanu — toți cetățenii sînt frați și fii ai unei maici bune". De asemenea, în 1848 Nicolae Bălcescu sublinia: „Republica este un stat în care oamenii adunați îngrijesc singuri de soarta lor, fără a-și pune stăpîni pe cap, avînd în lucrarea lor drept reguli dreptatea și drept țintă frăția".

A trebuit să mai treacă 100 de ani pentru a se crea condițiile istorice cuvenite instaurării acestei superioare conduceri statale, în 30 Decembrie 1947 fiind proclamată Republica Populară Română, la 21 august 1965 țara noastră devenind Republica Socialistă România.

Sărbătorind a 30-a aniversare de la proclamarea Republicii, țara noastră se prezintă în fața contemporaneității cu un bogat și cinstitor buchet de realizări pe plan intern și cu un prestigiu bine conturat pe plan extern, cei 30 de ani de republică însemnînd perioada cea mai încărcată de împliniri multilaterale, de înfăptuiri diverse din istoria poporului român.

Chipul nou al Patriei, procesul de înnoire permanentă al fiecărui colțișor de țară este evident pentru oricine deschide ochii în jurul său, fapt subliniat în această toamnă și de Președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cînd spunea: „Nu există oraș, comună sau sat unde să nu pulseze o intensă activitate de construcție, unde să nu se ridice obiective industriale, agricole, locuințe, școli, spitale, dispensare, cămine culturale, case de cultură".

Din noianul multelor împliniri ale anilor Repubicii, ne vom referi doar la cîteva sectoare, la cîteva date mai semnificative, pentru a ne da seama de marele salt făcut înainte de Patria noastră, în ultimii 30 ani.

În industria grea, siderurgică de pildă, care reprezintă pilon de seamă pentru dezvoltarea economică a unei țări, de la 18 kg oțel pe cap de locuitor în 1938, se produce astăzi de zeci de ori mai mult. La vechile centre siderurgice de la Reșița și Hunedoara, în întregime reconstruite și dezvoltate, se produce de 20 de ori mai mult oțel decît în 1948. La aceste centre se adaugă marele combinat siderurgic de la Galați, centrul metalurgic de la Tîrgoviște, fiind în construcție combinatul siderurgic de la Călărași, avînd profilul și proporțiile celui de la Galați.

Au răsărit apoi adevărate redute ale chimiei, această ramură industrială cunoscînd o vertiginoasă dezvoltare în ultimii ani, mărturie stînd Combinatul chimic de la Craiova, compus din 14 fabrici, unul din „perlele industriale" ale Olteniei, combinatele de la Pitești, Tg. Mureș, Săvinești, Făgăraș etc.

A crescut de asemenea negrăit de mult producția de energie electrică a țării și anume de la 1,1 miliarde kWh în 1938 la 53,68 kWh în 1975. Aceasta înseamnă nu numai alimentarea ...ei de energie a industriei țării, ci și răspîndi... ...entului electric în toate cătunele, ceea ce, ... înlăturarea totală a analfabetismului, ... binefacere pentru locuitorii Pa-

... ceea că ultimele noas- ... turbine pro- ... vîrf în acest ... Kaplan ... ...ată ... de

prezintă unul din cele mai mari hidroagregate care se construiesc în lume.

Încrestăm totodată că România se situează pe locul doi între exportatorii de utilaj petrolier, și anume în peste 25 de țări, instalațiile românești de foraj reprezentînd întreaga gamă de adîncimi pînă la 10.000 m.

Atenție cuvenită s-a acordat în anii Republicii și agriculturii, ea însăși o inestimabilă bogăție a țării, sector în care de asemenea s-au făcut substanțiale investiții. Milioane de ha au fost irigate, au fost executate lucrări de desecări, pentru combaterea eroziunii solului, munca muncitorilor agricoli fiind și ea mult ușurată prin înzestrarea agriculturii cu o foarte largă gamă de mașini care pot fi întîlnite pe toate ogoarele Patriei. În locul tufărișului de altă dată din insula mare a Brăilei, „Balta Brăilei", cum se numea cîndva, cresc astăzi lanuri întinse de grîu și porumb, iar pe sutele de mii de ha. cu nisipuri zburătoare de altă dată ale Olteniei cresc astăzi, prin sistemul de irigații Sadova-Corabia, caiși, pruni, cireși, viță de vie și alți pomi fructiferi.

Un pas uriaș înainte s-a făcut în cei 30 de ani de Republică și în domeniul cultural. O vastă rețea de școli de toate gradele împînzește astăzi întreaga țară, apar 505 publicații în 11,7 mil. exemplare, fără să mai vorbim de zecile de milioane de cărți din toate domeniile care apar anual în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare din Patria noastră. Orientativ arătăm de pildă că în cadrul „Decadei cărții românești" (1—10 oct. 1977) la Sibiu s-a deschis, la Casa artelor, al doilea Salon județean al cărții la care au fost expuse peste 2000 de titluri dintre care aproape 100 în limbile maghiară și germană, tipărite numai în ultimii doi ani în cele 22 edituri din țară. Mai precis, între 1 iunie 1976—31 martie 1977 au fost tipărite 3428 cărți, dintre care 551 titluri în limbile naționalităților conlocuitoare, limbi în care apar și 52 publicații periodice.

Tot în domeniul cultural, grăitor a fost Festivalul național „Cîntare României", la care au

(Continuare în pag. a 2-a)

România socialistă în lume

Dacă cu patru decenii în urmă ilustrul diplomat și patriot român Nicolae Titulescu remarca cu amărăciune la Liga Națiunilor: „Despre țara mea se știe prea puțin, domnilor, și e păcat", astăzi România socialistă este puternic ancorată în conștiința lumii, succesele ei pe plan intern și internațional se bucură de stimă și prestigiu pretutindeni în lume.

Politica internațională dinamică și constructivă, plenar consacrată cauzei păcii și colaborării internaționale pe care o promovează România socialistă este înrădăcinată în tradițiile luminoase ale înaintașilor. Astfel, Mihail Kogălniceanu a arătat că sînt necesare schimbări profunde în relațiile naționale și internaționale în sensul așezării „într-o rînduială rațională". Nicolae Bălcescu propovăduia „egalitatea dintre nații" iar Mihai Eminescu spunea în articolul asupra „Politicii noastre externe" că „demnitatea morală a celui mic poate fi tot atît de însemnată ca și a celui mare, iar a se lupta și a muri pentru bunurile cele mai sfinte ale inimii omenești este tot atît de frumos pentru cel mic ca și pentru cel mare". Remarca lui Nicolae Titulescu, făcută de la tribuna Ligii Națiunilor, este în spiritul aceleiași tradiții: „Destinele glorioase ale popoarelor nu depind nici de forța lor numerică, nici de întinderea teritorială a țărilor, ci de chipul în care se pricep și slujesc civilizația". Slujirea acestor idealuri a primit în zilele noastre limpezimea și statura principiilor care guvernează toate acțiunile țării noastre în lume, principii pe care le transcriem aici dintr-o cuvîntare recentă a Președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu: „Acționăm hotărît pentru a contribui la așezarea relațiilor dintre state pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, ale neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța, ale respectului față de dreptul fiecărui popor de a fi stăpîn pe bogățiile naționale, pe destinele proprii, de a-și făuri viața așa cum dorește, fără nici un amestec din afară".

Pe baza acestor principii, România dezvoltă larg relațiile sale politice, economice și cultural-științifice cu toate țările lumii. Astfel, dacă în anul 1947, anul proclamării Republicii, numărul statelor cu care țara noastră întreținea relații diplomatice și consulare era de 26, în prezent acesta este de 129. Comparativ cu aceeași perioadă, cînd aveam legături economice cu 29 state, în zilele noastre România practică o intensă colaborare economică, tehnică și științifică cu peste 140 state.

În centrul relațiilor internaționale ale țării noastre stă promovarea prieteniei și alianței frățești cu toate țările socialiste, pentru afirmarea tot mai mult în lume a relațiilor de tip nou, întemeiate pe deplină egalitate, respect și întrajutorare. Astfel, statele socialiste dețin circa 50% din ansamblul relațiilor economice, tehnice și științifice ale României și ele vor continua să aibă ponderea principală în comerțul exterior al țării noastre. În promovarea acestor relații România se călăuzește de experiență, care a dovedit că forța și influența socialismului în lume reprezintă suma contribuțiilor aduse de fiecare țară socialistă prin modul în care rezolvă problemele dezvoltării sale economice și sociale și prin politica pe care o promovează pe plan extern. Ca țară socialistă și, totodată, în curs de dezvoltare, România amplifică legăturile sale de prietenie, colaborare și solidaritate cu țările în curs de dezvoltare, legături care contribuie la accelerarea dezvoltării fiecărei țări, la întărirea independenței și suveranității lor. Totodată, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, România dezvoltă consecvent relații de colaborare cu țările capitaliste dezvoltate, în interes reciproc, în scopul instaurării unei politici de destindere și pace.

Alături de relațiile bilaterale, pe care le întreține cu diferite țări ale lumii, România este o participantă activă la dezbaterea și soluționarea marilor probleme ale contemporaneității în cadrul unor organisme și întruniri internaționale cum sînt, de pildă, Organizația Națiunilor Unite și reuniunea general-europeană. Este bine cunoscută strădania țării noastre în aceste foruri internaționale pentru instaurarea în lume a unei noi ordini politice și economice, pentru democratizarea întregii vieți internaționale. Potrivit acestei concepții toate țările trebuie să participe activ la viața internațională, cu drepturi egale și depline. Țările mici și mijlocii sînt chemate să joace un rol tot mai activ în afirmarea noilor principii de relații între state. Instaurarea unei noi ordini internaționale a devenit un imperativ major al zilelor

(Continuare în pag. a 2-a)

Împliniri

(Urmare din pag. 1)

participat 80.000 de formații, cuprinzînd 2.000.000 artiști amatori de toate vîrstele și naționalitățile, manifestare artistică de proporțiile căreia meleagurile noastre n-au cunoscut alta pînă acum.

Republica a rezolvat în chip minunat, în cel mai autentic spirit umanitar, problema națională, toți cetățenii Republicii Socialiste România fiind tratați ca fii buni ai țării, avînd îndatoriri și drepturi absolut egale, indiferent de naționalitate. Faptele sînt cum nu se poate mai concludente în această privință.

S-a întărit de asemenea unitatea spirituală a întregii națiuni, manifestată, între altele, în încercările grele prin care am trecut în ultimii ani, ceea ce reflectă și noul Imn de Stat al Republicii Socialiste România, pe melodia atît de populară și patriotică a lui C. Porumbescu și al cărui text sintetizează istoria măreață a unui „brav popor".

Marile realizări economice ale țării noastre au dus și duc în chip firesc la o altă mare împlinire și anume ridicarea nivelului de trai al cetățenilor, aspect asupra căruia faptele sînt de asemenea grăitoare. Poate nu toți dintre noi se gîndesc că statul cheltuiește de pildă 1730 lei anual pentru întreținerea unui copil preșcolar, 3464 lei la liceu, 7353 lei în școlile profesionale și 13.056 lei anual pentru întreținerea unui student.

Se știe că în acest an aproximativ 3.700.000 de oameni ai muncii au beneficiat de prima tranșă a majorării retribuției, iar în 1978 toți vor beneficia de această majorare. Au fost ridicate alocațiile pentru copii și s-a îmbunătățit sistemul de ajutoare a familiilor cu mai mulți copii.

Desigur că un rol însemnat în realizările pe care le cunoaștem cu toții îl are neobositul Președinte al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, fapt recunoscut și de oamenii dinafara țării, ca de exemplu scriitorul suedez Per Olof Ekström care, într-o carte recent apărută în Suedia: „Ceaușescu și România, omul și Patria sa", arată: „Sub conducerea lui Nicolae Ceaușescu, țara a ajuns mai departe decît oricînd în trecut, mai departe decît s-a crezut posibil".

Conferirea celei mai înalte distincții a Consiliului Mondial al Păcii: Medalia de Aur „Frédéric Joliot-Curie", în 19 noiembrie 1977, Președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, reprezintă o nouă prețuire de către lumea contemporană a eforturilor nobile pe care conducătorul Statului nostru le depune cu stăruință și deplină dăruire pentru continua înflorire a României socialiste, pentru instaurarea în relațiile internaționale a principiilor care să asigure tuturor popoarelor libertatea, independența și progresul.

*

Și pe plan bisericesc, anii Republicii au adus însemnate împliniri.

Transformările sociale, politice și economice care au avut loc în țara noastră au creat un climat deosebit de favorabil adîncirii și cultivării la toate nivelurile a ecumenismului, a relațiilor frățești dintre cultele din țara noastră, aceste raporturi de dragoste în Iisus Hristos — Domnul nostru întîlnindu-se în toate parohiile mixte.

Același climat instaurat după proclamarea Republicii a creat condițiile favorabile exprimării dorinței preoților și credincioșilor, ceea ce a dus la realizarea marelui act al refacerii unității noastre bisericești în 1948.

De asemenea în anii Republicii s-a elaborat o nouă legislație bisericească și s-a dat o nouă orientare, pe temeiuri bisericești, învățămîntului teologic, s-au canonizat sfinții români, s-au refăcut noi centre eparhiale: Alba Iulia și Tomis, s-a acordat o atenție deosebită monumentelor bisericești și altor valori de artă religioasă, pentru a căror refacere statul a acordat și acordă mari sume de bani etc.

*

În încheierea acestei scurte expuneri ni se par potrivite următoarele cuvinte ale lui Cicero: „Omul să-și amintească mereu că nu s-a născut numai pentru sine, ci și pentru patrie și pentru semenii săi".

Sărbătorind 30 de ani de la proclamarea sa, să aducem deci Republicii, Patriei noastre dragi, dragostea noastră de fii buni ai ei, aportul nostru de muncă și dăruire ca ea să înflorească tot mai mult în marea comunitate a țărilor lumii.

Pe cei dinafara țării, care cu gînd bun vor să ne viziteze, îi poftim că „avem ce le arăta, și ca peisaj natural și ca monumente de artă și ca realizări ale efortului constructiv contemporan" — cum spunea un mare istoric român de astăzi.

Diacon *Gh. Papuc*

România socialistă în lume

(Urmare din pag. 1)

noastre datorită proporțiilor nebănuite, a cotelor alarmante pe care le-au atins inechitățile și disparitățile din lume. Astfel o pătrime din omenire trăiește în acele 25 „cele mai sărace țări", în condiții de viață suficiente doar pentru supraviețuire. „Asemenea stări de lucruri generează tensiuni și animozități, creează pericolul agravării instabilității politice și creșterii încordării internaționale, determinînd mari primejdii pentru pacea internațională" se arată în documentul difuzat de țara noastră la cea de-a VII-a sesiune extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Atitudinea României în privința rolului și forței popoarelor în determinarea unui nou curs al vieții internaționale și în privința dezarmării — cele două teme politice majore ale sesiunii din această toamnă a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite — a fost exprimată cu claritate, o atitudine de total sprijin și de angajare pentru înfăptuirea acestor deziderate.

În cadrul dezbaterilor reuniunii general-europene de la Belgrad, România a prezentat un program concret de acțiune bazat pe eforturi hotărîte de reducere a înarmărilor, a trupelor și armamentelor. Pornind de la realitățile de astăzi, țara noastră consideră că toate statele participante trebuie să-și asume angajamente ferme pentru reducerea bugetelor și efectivelor militare, lichidarea bazelor militare, retragerea trupelor străine de pe teritoriul altor țări, crearea în Europa de zone ale păcii și colaborării din care să lipsească armele nucleare.

Afirmarea României socialiste în lume, prestigiul mereu crescînd de care țara noastră se bucură în rîndul celorlalte țări ale lumii datorită participării ei entuziaste la rezolvarea marilor probleme ale lumii contemporane, la instaurarea unui spirit nou în relațiile dintre state, sînt indestructibil legate de activitatea neobosită a Președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu. Sîntem martorii recunoașterii și prețuirii internaționale a rolului pe care Președintele țării noastre îl deține în lumea contemporană. „Consider extrem de important rolul pe care România, prin Președintele ei, îl exercită în viața internațională", spunea la începutul acestui an Filippe Maria Pandolfi, ministrul finanțelor al Italiei. „Aveți în fruntea țării pe Președintele Nicolae Ceaușescu — declara Leopold Sedar Senghor, Președintele Republicii Senegal — care este un om excepțional și față de care nutresc cea mai mare admirație. Ideile sale privind democratizarea vieții internaționale sînt deosebit de importante întrucît, grație acestei democratizări, pacea poate fi menținută în lume." „Președintele Nicolae Ceaușescu și-a consacrat eforturile și energiile, cu fermitate și devotament, pentru ca România să contribuie la instaurarea unei păci juste în regiunea noastră. Domnia sa a fost printre primii care și-au dat seama de gravitatea persistenței situației explosive în Orientul Mijlociu și, totodată, unul din primii care au cerut să se facă dreptate în această parte a lumii", declara Hafez Al Assad, Președintele Republicii Arabe Siriene. Toate acestea fac ca Președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, să se bucure de simpatie, prietenie și respect pe toate continentele lumii, în rîndul oamenilor politici cît și al maselor largi, numele României fiind legat, în conștiința acestora, de numele Președintelui ei.

La acest popas sărbătoresc al împlinirii a 30 de ani de la Proclamarea Republicii, Biserica Ortodoxă Română — ierarhii, preoții și credincioșii ei — se bucură de noul chip al României care în anii Republicii a devenit o țară mai frumoasă și mai bogată și care și-a durat în lume un prestigiu necunoscut în trecut, numele ei fiind asociat cu idealurile comune ale lumii de astăzi: pacea și buna înțelegere.

A. Jivi

Cercetări arheologice privind trecutul Mănăstirii Partoș

Mănăstirea, așezată în Partoș, județul Timiș, la o distanță de 6 km de comuna Banloc și la 36 km spre sud-vest de Timișoara, este considerată de tradiție ca datînd înainte de secolul al XV-lea. Localitatea Partoș apare în documentele vremii în anii 1333, 1370, 1401, 1413 și 1497, alături de satele din împrejurimi, toate sate românești, așa cum le întîlnim și sub dominația turcească (1552—1716), sub cea austriacă.

Din însemnările cercetate se poate dovedi existența în această mănăstire a unor creații artistice deosebite. Astfel, ușile împărătești datînd din sesolul XVII—XVIII pot fi considerate o capodoperă de tradiție bizantină, reprezentînd o iconografie rar întîlnită: *Iisus dormind*, lucrată miniatural pe lemn, cu foiță de aur, roșu, cinabru, albastru și brun, fiind încadrat bogat cu elemente sculpturale florale aparținînd epocii. Un înzestrat sculptor a creat cu multă pricepere un splendid covor de flori și podoabe. În mijlocul acestora, în manieră bizantină și culori splendid armonizate, pictorul a așezat icoana *Bunavestire*, deasupra fiind doi dintre proorocii care au vestit venirea Mîntuitorului, pictură datînd din secolul XVII—XVIII. De o deosebită valoare artistică poate fi considerată icoana *Sfîntului Nicolae* ca arhiereu, șezînd pe un tron frumos decorat. O valoroasă icoană este aceea a hramului *Sfîntului Arhanghel Mihail*, datînd din anul 1740.

Alte icoane de valoare sînt *Sfînta Fecioară cu Pruncul*, opera pictorului Nedelcu Popovici și icoana care înfățișează chipul Sfîntului Iosif cel Nou de la Partoș, în veșmînt arhieresc, lucrată de călugărul Ștefan ce își zicea Bogoslovici.

Mănăstirea Partoș este locul ales de Sfîntul Iosif pentru trăirea sa în rugăciuni după retragerea din scaunul mitropolitan al Timișoarei și spre a-i fi loc de odihnă veșnică.

Luînd în considerare volumul redus al cunoștințelor privind trecutul Mănăstirii Partoș, în colaborare cu Arhiepiscopia Timișoarei și Caransebeșului, Direcția Patrimoniului Cultural Național a întreprins în decursul lunii iunie 1977 cercetări arheologice. S-a urmărit să se clarifice mai multe probleme, cum ar fi aceea a datării mănăstirii, a precizării eventualelor transformări suferite în decursul vremii, a descoperirii altor construcții etc.

În urma cercetărilor arheologice efectuate pe cele trei laturi ale monumentului (nord-sud-est) de către arheologul Luminița Munteanu-Trucă, s-au descoperit fragmente de ceramică considerate ca aparținînd secolelor XII—XIII, altele despre care se presupune că fac parte din urne funerare, perioada Hallstatt (secolele XII—XV), mai multe morminte, unul cu o monedă de aramă din secolul XVIII, cum și urme cu caracter gospodăresc. Pe latura de nord a altarului bisericii, lîngă peretele exterior și în dreptul cavoului ctitorului aflat sub solee, la circa 30 cm, s-a descoperit o criptă datînd din secolul XIX, construită din cărămidă și dezvelită parțial. S-a observat că există osemintele a patru persoane, rămășițe de sicrie, pe două scînduri păstrîndu-se numele Ecaterina Ioanovici și anul 1851, care s-ar putea să fi fost ultima decedată a familiei ctitorului Marcu Mușiu (1750), resturi de textile, ornamente vestimentare, diferite obiecte metalice; o pereche cercei, un inel, o verighetă, trei monezi etc.

Datele cercetărilor arheologice întreprinse în această acțiune, urmînd să continue în anul viitor, vor contribui desigur la cunoașterea trecutului acestei așezări monahale, precum și la scoaterea la lumină a unor valori artistice și însemnate documente istorice.

Pr. *P. Dorobanțu*

„Hristos se naşte, măriţi-l!"

În vremea rînduită de Sfînta Biserică pentru pregătirea noastră spre a primi şi a sărbători cu cît mai multă vrednicie şi cu cît mai mult folos cea mai presus de înţelegere întrupare a Fiului lui Dumnezeu şi Naşterea Lui din Preasfînta Fecioară Maria, la sfintele slujbe auzim, în repetate rînduri, cuvintele: „Hristos se naşte, măriţi-ll" Cuvintele acestea cuprind o veste şi un îndemn, vestea că se naşte Hristos şi îndemnul să-l preamărim pe Cel ce se naşte.

De fapt, noi ştim că Domnul Hristos s-a născut la „plinirea vremii" (Gal. 4, 4), „în Betleemul Iudeii" (Matei 2, 5; Luca 2, 4—6). Ştim de asemenea că la naşterea Lui îngerii au cîntat: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pămînt pace, între oameni bună învoire" (Luca 2, 14). Ştim totodată că Domnul Hristos a avut ca închinători, îndată după naşterea Sa, pe nişte păstori, din apropierea Betleemului, cărora un înger le-a spus următoarele cuvinte: „Iată vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; că în oraşul lui David, astăzi vouă s-a născut (un) mîntuitor, care este Hristos Domnul" (Luca 2, 10—11). Mai ştim că Domnul Hristos i-a avut închinători şi pe nişte oameni de vază, înţelepţi şi conducători, pe nişte cititori în stele, numiţi magi, care, călăuziţi de o stea, au ajuns la locul unde se găsea pruncul cel de curînd născut, căruia i s-au închinat şi i-au dăruit daruri: aur, smirnă şi tămîie (Matei 2, 1—12).

La sărbătoarea Naşterii Domnului şi în vremea care premerge acestui praznic luminat, Sfînta Biserică vrea să statornicească în mintea noastră gîndul că „Hristos se naşte" şi ne atrage atenţia că avem datoria să-l mărim pe Domnul Hristos. „Hristos se naşte, măriţi-l!"

Vestea că Hristos se naşte o primim la sărbătoarea Naşterii Domnului şi prin cîntarea bisericească: „Fecioara astăzi pe cel mai presus de fiinţă naşte şi pămîntul peştera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii măresc, iară magii cu steaua călătoresc; că pentru noi s-a născut prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci."

Cînd „îngerii cu păstorii măresc", iar magii se închină şi ei cu închinare preamăritoare, ce oare altceva pot face dreptcredincioşii creştini, decît să mărească şi ei pe Cel ce „pentru noi şi pentru a noastră mîntuire, s-a pogorît din cer şi s-a întrupat de la Duhul Sfînt şi din Fecioara Maria s-a făcut om"? Ca să nu fim lipsiţi de cuvenitele gînduri de preamărire, ca să nu fim singuri în strădania noastră de a aduce „cîntare de biruinţă", sfînta Biserică ne-a pus la îndemînă o altă frumoasă alcătuire, prin care noi vorbim cu însuşi Domnul, cel ce s-a născut din fecioară, alcătuire pe care o cîntăm „cu o gură şi cu o inimă" cînd zicem: „Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei. Că întru dînsa (între naşterea Ta), cei ce slujeau stelelor (magii), de la stea (de la steaua călăuzitoare) s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, mărire Ţie!" *Cuvintele „Doamne, mărire Ţie!", cu care se încheie troparul Naşterii Domnului, sînt cuvinte de preamărire. Preamărirea însă nu trebuie să se mărginească numai la cuvinte; ea nu trebuie să se mărginească la cuvinte învăţate, la simple formule, ci preamărirea trebuie să fie o revărsare în cuvinte a unor gînduri şi simţiri pe care le purtăm în suflet. Adevărata preamărire a lui Dumnezeu este totdeauna pe măsura cunoştinţei de Dumnezeu. Măresc pe Dumnezeu, cu adevărat, cei ce se minunează de Dumnezeu, aceia care simt ceva din măreţia lui Dumnezeu, cei ce simt ceva din adîncurile necuprinse ale lui Dumnezeu.*

Preamăresc cu adevărat pe Hristos-Domnul, cel ce s-a născut în peşteră şi s-a culcat în iesle, aceia dintre noi care înţeleg şi simt ceva din adîncurile tainice ale pogorîrii lui Dumnezeu către lume. Unii ca aceştia zic, din adîncul sufletului lor, în faţa marelui eveniment al Naşterii Domnului: „Taină străină văd şi preamărită: cer fiind peştera; scaun de heruvimi, fecioara; ieslea sălăşluire, întru care s-a culcat cel neîncăput Hristos-Dumnezeu, pe care lăudîndu-l, îl mărim".

Ajunse în sufletele credincioşilor gîndurile de la sfintele slujbe, au darul de a se face pricinuitoare de alte şi alte asemenea gînduri luminate, în care se preamăreşte Dumnezeu. Aceste gînduri dau glas bucuriilor sfinte în alcătuiri care împodobesc sufletele celor ce sărbătoresc. Astfel de alcătuiri, unice în felul lor, sînt minunatele noastre colinde, în care se exprimă bucuria Naşterii Domnului, prin cuvinte ca acestea: „Astăzi s-a născut Hristos / Mesia chip luminos / Lăudaţi şi cîntaţi şi vă bucuraţi". Sau

„Veniţi, astăzi, credincioşii, să săltăm,
De naşterea lui Hristos să ne bucurăm.
Că El, astăzi, în Betleem s-a născut,
Precum au vestit proorocii, de demult . . ."

„Trei păstori se întîlniră / Şi aşa se sfătuiră / Haideţi, fraţilor, să mergem / Floricele să culegem / Şi să facem o cunună / S-o-mpletim cu voie bună / Şi s-o ducem lui Hristos / Să ne fie de folos".

Gîndurile şi simţămintele cuprinse în frumoasele noastre colinde se împletesc minunat cu alcătuirile de la sfintele slujbe ale Naşterii Domnului, alcătuiri ce cheamă la veselie duhovnicească şi la preamărire, nu numai pe oameni, ci şi pe îngeri şi întreaga făptură conştientă, după cum ne arată o altă cîntare bisericească: „Cerul şi pămîntul astăzi după proorocie să se veselească, îngerii cu oamenii duhovniceşte să prăznuiască; că Dumnezeu în trup s-a arătat celor ce şedeau în întuneric şi în umbră, născîndu-se din fecioară! Peştera şi ieslea l-au primit, păstorii minunea vestesc, magii de la răsărituri în Betleem daruri aduc. Iară noi laudă din buze nevrednice, ca îngerii, să-i aducem: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pămînt pace, că a venit aşteptarea neamurilor; venit-a şi ne-a mîntuit pe noi din robia vrăjmaşului".

La gîndul că „Cerul şi pămîntul s-au unit, născîndu-se Hristos", că „Dumnezeu pe pămînt a venit şi omul la cer s-a suit", cea mai firească întrebare pe care şi-o pun credincioşii, şi pe care îndemnaţi de sfînta Biserică, i-o pun însuşi Domnului Hristos, este următoarea: „Ce vom aduce Ţie, Hristoase, că te-ai arătat pe pămînt ca un om, pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de Tine mulţumită aduce Ţie: îngerii, lauda; cerurile, steaua; magii, darurile; păstorii, minunea; pămîntul, peştera; pustiul, ieslea; iar noi, pe Maica Fecioară". Simţindu-ne mereu în faţa unor astfel de măreţii şi de binefaceri, pe care le primim de la Dumnezeu şi de care ne amintim mai cu seamă la sărbătoarea Naşterii Domnului, zicem, din adîncul sufletului nostru, către cel ce s-a făcut om pentru noi; „Dumnezeule, cela ce eşti mai înainte de veci, miluieşte-ne pe noi!"

Dar oricît de multe şi de mari ne-ar fi dorinţele de a preamări pe Dumnezeu, oricît de mult ne-am strădui să împletim cîntări de laudă pentru Domnul Hristos şi pentru Preacurata Sa Maică, să nu uităm că încă n-am ajuns la măsura vredniciei magilor, care, pe lîngă închinarea lor cea după putere, şi-au arătat cinstirea lor şi cu fapta, deoarece i-au oferit Domnului şi daruri, aur, tămîie şi smirnă. După exemplul magilor, să oferim şi noi Domnului Hristos, împreună cu preamărirea noastră, cea cu gîndul şi cu simţirea, credinţă, nădejde şi dragoste, şi, mai presus de toate: „Toată viaţa noastră lui Hristos-Domnul s-o dăm". Făcînd aşa, putem avea încredinţarea că „Naşterea lui Hristos ne este de folos" şi că auzim cu rost şi cu folos cuvintele sfintei Biserici: „Hristos se naşte, măriţi-l!"

Ierod. *Teofil Părăianu*

Noaptea sfîntă de Crăciun

Este noaptea sfîntă de Crăciun, noaptea cea mai minunată pentru noi creştinii, aşa cum alta mai sublimă, mai deplin izvorîtoare de bucurii nu este pentru că în această noapte s-a născut în trup omenesc „Cel făr-de-nceput, cum au spus proorocii".

Cerul, aprins de raze de lumină nemaivăzute pînă atunci, era străjuit de o stea profetică ce lumina pînă în cele mai depărtate orizonturi.

Era această necunoscută stea, semnul prevestitor al întrupării Fiului lui Dumnezeu din Prea Curata Fecioara Maria, semnul venirii Mîntuitorului Iisus Hristos în lume „pentru ca lumea printr-însul viaţă să aibă şi încă din belşug".

Făpturi cereşti, mai lucitoare decît argintul, dănţuiau în această noapte într-o imensă înlănţuire între pămînt şi cer, în timp ce intonau cîntecul eternei bucurii adresat cerului şi pămîntului: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pămînt pace şi între oameni bună învoire!"

Toate aceste fapte minunate umpleau sufletele fericiţilor privitori cu o bucurie negrăită, inima cu o iubire înfocată pentru Cer, iar mintea cu o gîndire pe cît de tainică pe atît de înţeleaptă, aşa cum a fost şi mintea lui Eminescu, atunci cînd reflectînd asupra frumuseţii cerului înstelat, scria:

„Văd cerul, lan albastru, sădit cu grîu de stele
El îmi arată planul adîncii întocmele."

Sub înrîurirea semnelor cereşti ce se petreceau în noaptea de Crăciun, filozofi ai Orientului au apucat pe jos drumul înspre Betleemul Iudeei. Ciobanii din împrejurimile Betleemului părăsesc turmele şi într-o suflare aleargă să vadă minunea ce s-a întîmplat după cum le-au vestit îngerii. Numărul sfinţilor îngeri ce coborau feeric din înălţimile astrale spre pămînt creştea din ce în ce în acele momente sublime.

Bucuria era tot mai intensă, cîntecele divine tot mai convingătoare iar strălucirile tot mai irezistibile privitorilor. Fecioara Maria în aceste momente sublime naşte mai presus de fire, nu din pofta bărbătească ci prin umbrirea Sfîntului Duh, pe dumnezeiescul prunc Iisus Hristos.

Versurile colindelor noastre arată condiţiile modeste în care s-a născut, dar şi chipul Său fizic minunat:

„Într-un grajd sărac, pustiu
S-a născut noaptea, tîrziu
Un copil frumos, frumos
Ce din soare parcă-i scos."

Alte versuri de colindă adaugă:

„Era mic la-nfăţişare,
Copil fără de puteri,
Dară cerul şi pămîntul
Asculta a Sale vreri."

La nunta din Cana Galileii, Prea Curata Fecioară Maria a predicat tuturor iubitorilor de Hristos să împlinească vrerile dumnezeiescului său Fiu, zicînd: „Faceţi orice vă va spune Iisus", iar ceea ce ne-a spus Iisus stă scris în Sfintele Evanghelii. Milioanele de creştini s-au străduit şi se străduiesc să asculte aceste divine vreri, adăugînd la ascultare, fapta creştinească, spre folosul mîntuirii lor şi spre zidirea binelui în lume.

Adevărul este că Mîntuitorul Iisus Hristos o singură dată s-a născut trupeşte ca dumnezeiesc prunc în sînul omenirii, dar duhovniceşte de nenumărate ori. Aşteaptă după a Sa Sfîntă vrere ca naşterea cea duhovnicească să se săvîrşească în ieslea cea prea curată a sufletului fiecăruia dintre cei care ne-am botezat cu Sfîntul Său botez.

Te-ai pregătit frate creştine să întrupezi această dumnezeiască vrere? Caută de cu zor, fără de nici o amînare, ca ieslea sufletului tău să fie împodobită, dacă este cu putinţă, cu toată frumuseţea nevestejită a virtuţilor creştine, în rîndul cărora mai cu osebire unele ca acestea să ţină loc de frunte:

O curăţenie sufletească şi trupească, căci „Iisus este Soarele sfinţeniei" — „Răsăritul răsăriturilor".

Smerenia şi blîndeţea să nu lipsească nicicum, căci noroadelor ce le predica în unele ca acestea s-a dat lor exemplu, zicîndu-le: „Priviţi la mine că sînt blînd şi smerit cu inima."

Pe lîngă acestea, grijă îndoită să ai ca în fiinţa ta să fie prezentă virtutea virtuţilor, iubirea dusă pînă la jertfă pentru Mîntuitorul lumii, căci doar din iubire nespusă pentru întreg neamul omenesc a părăsit El sînurile Tatălui ceresc, chip smerit de prunc luînd în a Sa naştere pe pămînt şi tot din noianul iubirii Sale pentru noi toţi cei care credem în el a suferit „moarte şi încă moarte pe cruce".

Toţi iubitorii de Hristos să pregătim pentru noaptea sfîntă de Crăciun o astfel de iesle duhovnicească, în care să-l rugăm pe Mîntuitorul să se sălăşluiască.

„Şi-n loc de aur lucitor
Şi alte daruri pămînteşti
Noi lui Iisus să-i dăm cu toţi
Comori de daruri sufleteşti!"

Întreite daruri, ca şi Craii, să-I aducem; aurul iubirii, tămîia voinţei noastre de a lepăda din fiinţa noastră toată zgura răului şi lucra cît mai mult bine în lume, precum şi smirna neclintitei noastre ascultări de voia Sa cea sfîntă, de poruncile sfintei noastre Biserici, de legile ţării, faţă de care, de asemenea, să ne facem cu prisosinţă datoria.

Preot *Ioan Naftanailă*

A doua Conferinţă teologică interconfesională
din anul 1977

În ziua de 10 noiembrie 1977 a avut loc la Institutul Teologic Universitar Protestant Unic de grad Uuniversitar din Cluj-Napoca a doua Conferinţă teologică interconfesională din acest an cu participarea unui mare număr de reprezentanţi ai Bisericilor din ţara noastră.

Din partea conducerii Bisericilor au fost prezenţi: Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, Î. P. S. Arhiepiscop Teofil al Vadului, Feleacului şi Clujului, P. S. Episcop Emilian al Alba Iuliei, P. S. Episcop Visarion al Aradului, P. S. Episcop Vasile al Oradiei; Eminenţele lor Albert Klein, Episcop ev.-lut. C. A. Sibiu; Papp László, Episcop reformat Oradea; Kovács Lajos, Episcop unitarian Cluj-Napoca; Szedressy Paul, Episcop ev.-lut. S. P. Cluj-Napoca; Bartalon Blasius, consilier la Arhiepiscopia rom.-cat. din Bucureşti; P. S. Episcopi şi Arhierei-vicari; vicari administrativi şi consilieri, iar din partea învăţămîntului teologic, rectorii şi prorectori ai celor patru Institute teologice din ţară, profesori, lectori şi asistenţi, directorii Seminariilor teologice, studenţi teologi şi elevi de seminar.

Din partea Departamentului Cultelor au fost prezenţi domnii directori Eugen Munteanu şi Iulian Sorin.

După cuvîntul de deschidere rostit de rectorul Institutului Teologic Universitar protestant din Cluj-Napoca, d-l prof. Rapp Károly, la masa prezidiului au luat loc: P. S. Episcop-vicar patriarhal Antonie Ploieşteanul; P. C. prof. Dr. Mircea Chialda, rectorul Institutului Teologic Universitar din Bucureşti, P.C. prof. Dr. Grigorie Marcu, rectorul Institutului Teologic Universitar din Sibiu, P. C. prof. Dr. Jozsef Nemecsek, rectorul Institutului Teologic Universitar rom.-cat. din Alba Iulia, prof. Dr. Rapp Károly rectorul Institutului Teologic Protestant de grad Universitar din Cluj-Napoca, P. C. prof. Dr. Dumitru Popescu, prorectorul Institutului Teologic Universitar Bucureşti, P. C. prof. Dr. P. Gherghel, prorectorul Institutului Teologic Universitar rom.-cat., secţia Iaşi, şi Hermann Binder, prorectorul Institutului Teologic Protestant Unic de grad Universitar.

Lucrările conferinţei au fost conduse, în partea întîi de P. C. rector Grigorie Marcu, iar în partea a doua de P. C. rector Mircea Chialda.

Temele expuse, analizate şi dezbătute în Conferinţă au fost următoarele:

1. „Etnicitate şi ecumenicitate", referat principal, din partea Institutului Teologic Universitar Protestant, susţinut de prof. Dr. Juhász István.

2. „Bisericile creştine din ţara noastră, sprijinitoare ale idealurilor poporului român", primul referat secundar susţinut de P. C. pr. Sebastian Şebu, asistent la Institutul Teologic Universitar din Sibiu.

3. „Bisericile creştine şi noua ordine economică şi politică internaţională", al doilea referat secundar susţinut de P. C. pr. Ioan Rămureanu, profesor la Institutul Teologic Universitar din Bucureşti.

În legătură cu cele trei referate prezentate au luat cuvîntul următorii participanţi: Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, Em. Sa Kovács Lajos, P. S. Episcop Vasile Coman, Em. Sa Szedressy Paul, P. S. Episcop-vicar Eftimie Bîrlădeanu, P. S. Episcop-vicar Timotei Lugojanul, prof. Péntek Árpád, P. S. Episcop-vicar Adrian Botoşăneanul, P. C. prorector D. Popescu, prof. Hans Klein, prof. Maria Eszeney, P. C. prof. I. Ică, prof. Hermann Pitters, cons. Szekely Károly, P. C. prof. D. Radu, P. C. prof. D. Abrudan, P. C. prof. N. Necula, prot. Csintok Csabo, P. C. prof. T. Bodogae, P. C. prof. C. Galeriu, cons. Eszenyei Gyula, P. C. prof. M. Păcurariu.

P. S. Episcop-vicar patriarhal Antonie Ploieşteanul a formulat apoi concluziile, subliniind că cercetările de Teologie biblică, oglindite atît în referate cît şi în completările celor ce au luat cuvîntul, duc la concluzia că: a) Popoarele au o existenţă definită aparte, din voia lui Dumnezeu şi nu ca o consecinţă a păcatului. b) Ele sînt egale în faţa lui Dumnezeu şi a istoriei şi nici o discriminare între ele nu e îndreptăţită; c) Etnicitate şi ecumenicitate, popor şi lume sînt necesităţi de formă concentrică, nu se contrazic şi nu se exclud; dimpotrivă, avem de-a face cu o unitate în diversitate. d) Popoarele trebuie să se iubească, să colaboreze, să fie părţi constructive ale ecumeniei. Dumnezeu vrea ca popoarele să trăiască în armonie. f) Pentru realizarea unităţii în diversitate şi pentru îmbogăţirea patrimoniului mondial cu valorile proprii fiecărui popor este nevoie de o nouă ordine economică şi politică în lume. g) În această privinţă, principiile politice externe ale poporului nostru pot fi ale oricărui popor. e) Aceste principii sînt şi ale Bisericii, de aceea Bisericile din ţara noastră se pot înscrie cu contribuţia lor la realizarea lor în lume. Remarcînd identitatea de vederi ale tuturor Bisericilor din ţara noastră asupra temelor dezbătute, P. S. Sa a mulţumit participanţilor, organizatorilor şi gazdelor.

Pr. *I. Glăjar*

Noutăţi editoriale la Centrul arhiepiscopesc Timişoara

Înzestrată, prin grija Î. P. S. Mitropolit Nicolae Corneanu al Banatului, cu maşini noi de cules şi tipărit, tipografia Centrului arhiepiscopesc şi mitropolitan din Timişoara îşi arată de la an la an vrednicia, vrednicie şi hărnicie care cinsteşte desigur în primul rînd pe Înalt Prea Sfinţia Sa, Ierarhul care stă în fruntea Mitropoliei Banatului, şi pe colaboratorii Î. P. S. Sale.

Între lucrările de curînd apărute în editura Mitropoliei Banatului, semnalăm cititorilor noştri pe cele ce urmează:

1. *Mănăstiri din Banat*, Timişoara, 1976, 171 pag., carte semnată de P. C. prot. Ion B. Mureşianu, cu o prefaţă de Î. P. S. Dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului.

Lucrarea — deosebit de bine venită, ţinîndu-se cont de bogatele cercetări istorice care se fac la noi în ţară pentru a se scoate noi date privitoare la vredniciile poporului român, la vechimea şi continuitatea sa pe aceste meleaguri străbune — cuprinde trei mari capitole:

a) „Din trecutul vieţii religioase a românilor din Banat", în care găsim date extrem de semnificative pentru trecutul îndepărtat al românilor din partea de vest a ţării, privitoare la „voievodate şi organizaţii bisericeşti"; „cnezate şi orînduiri străvechi", vechi centre episcopale, date statistice etc., Banatul avînd pe teritoriul său una din cele mai vechi mănăstiri româneşti ortodoxe, cea de la Morisena din sec. XI, ceea ce subliniază şi Î. P. S. Mitropolit Nicolae în precuvîntare.

b) „Mănăstiri dispărute", unde sînt descrise 9 mănăstiri (Cenad, Vărădia, Căvăran, Margina etc.) din mai multele ale căror urme se păstrează doar în amintirea localnicilor, a căror dispariţie o putem înţelege şi din următoarele cuvinte ale prefeţei: „Adăpostind între zidurile lor vreri de mai bine, întreţinînd focul sacru al dragostei de neam, cultivînd pasiunea pentru slova românească, organizînd şcoli de pictură din care au ieşit zugravi iscusiţi, ele nu puteau fi pe placul stăpînitorilor vremelnici."

c) „Mănăstiri existente", capitol în care sînt descrise 11 mănăstiri între care: Săraca, Partoş, Călugăra, Timişeni, despre care lucrarea de faţă oferă, pentru cei ce zăbovesc asupra ei, şi un bogat material ilustrativ.

Toate aceste monumente bisericeşti îmbie pe cititori „să le viziteze şi astfel, apropiindu-se de ele, să soarbă din duhul care le însufleţeşte impulsuri noi în ataşamentul lor pentru glia strămoşească, în dragostea lor de neam şi în păstrarea neştirbită a legii primită de la înaintaşi" — cum atît de potrivit citim tot în predoslovia Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului.

2. *Călăuza biblică*, Timişoara, 1977, 288 pag., lucrare semnată de P. C. pr. Teodor Şerb, reprezentînd extras din revista „Mitropolia Banatului", nr. 5—8/1976. Concepută pe linia vechilor concordanţe biblice, apărute şi în limba română, lucrarea prezintă interes special pentru preoţii noştri, pe care îi ajută să găsească cu mai multă uşurinţă textele biblice din Vechiul şi Noul Testament, legate de un cuvînt sau noţiune, atunci cînd îşi întocmesc predicile, catehezele sau cuvîntările ocazionale.

3. *70 de ani de la răscoala din 1907*, 48 pag., broşură ce cuprinde materialele apărute în rev. „Mitropolia Banatului", nr. 1—3/1977, consacrate marii răscoale ţărăneşti din 1907.

4. *Centenarul Independenţei de stat a României*, 76 pag., broşură care cuprinde studiile apărute în aceeaşi revistă, nr. 4—6/1977, închinate marelui eveniment patriotic: Cucerirea, pe cîmpul de luptă, a Independenţei noastre de stat, în războiul antiotoman din 1877/78, eveniment subliniat după cuviinţă de toate revistele noastre bisericeşti.

Considerăm a fi potrivit ca toate aceste materiale să fie cuprinse într-un volum unic, tipărit de Sf. Patriarhie.

Un set de mici ilustrate color, cuprinzînd biserici — monumente istorice, mănăstiri, biserici de lemn etc. din Arhiepiscopia Timişoarei şi Caransebeşului, tipărite de Arta Grafică din Bucureşti, cinsteşte de asemenea activitatea editorială a Centrului mitropolitan din Timişoara.

R.

Colinde din Ţara Lăpuşului*

Coborît-o coborît

Coborît-o coborît
Maica Sfîntă pe pămînt.

Şi umbla din casă-n casă
Nimeni de mas nu o lasă.

Cînd a fost colea de seară
A aflat o poiecioară
S-o aşternut fîn uscat
S-o născut mîndru-Împărat,
Care ne-o răscumpărat,
De la muncile din iad.

Într-o seară pe asfinţit

Într-o seară pe asfinţit
Mîndră stea a răsărit,
De la care noi vestim
Că-n oraşul Viflaim
Sosit-au să se înscrie
Iosif şi Sfînta Marie.
Şi ajungînd pe înserat
Lăcaş nu şi-au căpătat,
Căci casele erau pline,
Lăcaş nu le dădea nime.
Sfîntu Iosif supărat
Mariei i-a cuvîntat:
Vino Marie, plecăm,
Alt lăcaş ne căpătăm,
Nu-n palate boiereşti,
Ci-n căsuţe ciobăneşti.
Şi cum fuse seara mare
Iată un grajd de vite în cale.
Vino Marie intrăm,
Bun lăcaş ne căpătăm.
Şi iată minune mare
Grajdul s-a luminat tare,
Lîngă a Maicii dulce sîn
Iisus se culca pe fîn,
Înfăşat în giolgi curat
De îngeri înconjurat.
Magii de la Răsărit
Mari daruri i-au dăruit,
Aur, smirnă şi tămîie
De pomenire să-i fie
La tot neamul creştinesc
Şi poporul omenesc.

Naşterea Domnului nostru

Naşterea Domnului nostru
Ştim cu toţii cum a fostu;
N-a fost în pat pe perină,
Nici în casă de odihnă,
N-a fost în casă pompoasă,
Ci-n peşteră friguroasă.
Iar cînd s-a născut Hristos
Irod a fost mînios.
Ş-a dat o poruncă în ţară,
Toţi copiii să-i omoară,
De doi ani mai mici în jos
Ca să-l taie pe Hristos.
Pe Hristos nu l-a tăiat,
Domnul sfînt l-apărat.
Un înger veni de sus
La Maria şi i-a spus,
Să ia pe Pruncul Iisus
Şi să-l ducă în Egipt,
Are mult de suferit
Şi lumea de mîntuit.

* Culese de pr. Gavril Burzo de la parohia Recea Cristur, jud. Cluj

Colind la geamul părintesc

Ceru-şi scutură mantia de-argintată albă nea,
Cînd în Betleem Maria a născut lumii o stea.
Imnuri îi aduc cu toţii, în seara aceasta sfîntă,
Leru-i Ler şi Leru-i Doamne, popoare-ntregi îi cîntă.

Colind la geamul părintesc, ce-l văd în zări departe...
Mă văd copil, printre nămeţi, cu stele argintate.
Par'c-aud sunînd un clopot, în taina nopţii sfinte,
El vestind datini din străbuni, ce toate-mi vin în minte.

Prin gene ude-o văd pe mama, cu tîmpla albă ninsă,
Şi-n colţul casei liniştit, arde candela aprinsă.
Mai am icoane sfinte-n gînd, nu le aştern pe toate,
Dar le voi depăna pe rînd, de veghe stînd în noapte.

Stau lîngă pomul din străini, ce-i aurit şi argintat
Dar pe-aripa fulgilor albi gîndurile-mi zbor în sat,
De voi trăi rînd de vieţi, eu în veci nu-l voi uita,
Şi-n zorii dalbei dimineţi sub geamul lui voi colinda.

Cînd clopote vor bate lin, din turnul cel vechi din deal
De-aici, serbînd praznicul sfînt, cu strămoşii din Ardeal.
Înăbuşit îmi curge viscol, prin vine străbune,
De te-nveşmînţi cu văl de dor, să-l stingi Moş Crăciune!

Georgina Cogoiu
(New York, S. U. A.)

Doamne, a Tale cuvinte...*

Doamne, a Tale cuvinte, care s-au scris mai 'nainte
S-au plinit, precum şi scrie Moise la Cartea întîie.
O, minune!

De la Răsărit răsare o stea cu lumină mare;
Razele îşi răspîndeşte, pe trei Crai povăţuieşte.
O, minune!

Steaua Magilor vesteşte, Vifleemul îi primeşte
Şi din proorocie rară, pe Mesia îl aflară.
O, minune!

* Colindă din Ţara Moţilor, armonizată de Gh. Şoima

REDACŢIA: Secţia culturală a Consiliului Arhiepiscopesc — Sibiu (Taxa poştală plătită în numerar) Tiparul Tipografiei Eparhiale, Sibiu | 44.206 |